

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/93/2015
Identifikačné číslo spisu: 1114010487
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1114010487.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 25. februára 2016 v trestnej veci obvinenej D. J. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej podanom prostredníctvom obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2015, sp. zn. 2To 97/2015, z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej D. J. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. júna 2015, sp. zn. 3T 32/2014, bola obvinená D. J. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 02. marca 2013 o 14.28 hodine sa zdržiavala v Bratislave na V. ulici v predajni T., pričom obvinená sa na území mesta Bratislavy zdržiavala aj napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 1T 46/2012, zo dňa 25. júna 2012, právoplatným dňa 10. augusta 2012, uložený trest zákazu pobytu na území mesta Bratislavy na dobu 2 roky.

Obvinená D. J. bola za to odsúdená podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvinená bola pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený bol výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29. júla 2013, sp. zn. 0T 341/2013, právoplatného dňa 29. júla 2013, a súčasne výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13. júna 2014, sp. zn. 3T 3/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo

zrušením, stratili podklad.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenej bol uložený trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Bratislavy na dobu 3 roky.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. októbra 2015, sp. zn. 2To 97/2015, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvinenej D. J., v ktorom taktiež poukázala na nedostatočne vykonané dokazovanie a potrebu prirvania znalca z odboru antropológie.

Uznesenie krajského súdu napadla 4. novembra 2015 dovolaním z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. obvinená prostredníctvom obhajcu (5. novembra 2015 na Okresnom súde Bratislava I). V dovolaní poukázala na to, že práva na obhajobu boli v prípravnom konaní porušené orgánmi činnými v trestnom konaní a to pri rekognícii, ktorej sa nezúčastnil obhajca a figuranti boli iba bielej pleti, hoci ona je J. tmavej pleti. Okresný súd odmietol vykonať výsluch jej manžela, vykonal prehratie videozáznamu, z ktorého nevyplývala identifikácia páchatel'a krádeže, a črty postavy tam zachytenej osoby boli odlišné od postavy obvinenej. Tento videozáznam bol pripojený do spisu až v konaní pred súdom a to zo spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T 3/2014, v ktorej veci bola právoplatne odsúdená pre prečin krádeže, lebo nepodala odpor. Žiadosť obvinenej o vypracovanie znaleckého posudku z oblasti antropológie, ktorý by mohol jednoznačne vylúčiť alebo potvrdiť jej prítomnosť na mieste činu, okresný súd zamietol. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo 4. júna 2015, sp. zn. 3T 32/2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorá toto právo nevyužila.

Najvyšší súd po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por. Podľa § 385 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvinenej nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V praxi dovolacích senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa považuje najmä za situácie, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Uvedený dovolací dôvod možno uplatniť len v prípade, ak dôjde podľa zákona (nie podľa názoru obvineného) k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

V tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá z procesných strán. Súd je povinný zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu musí byť vyhovieť alebo ho odmietne, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolacia námietka spočívajúca na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli získané, resp. vykonané zákonným spôsobom, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy.

Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej z procesných strán, nemožno z toho vyvodiť, že takéto dôkazy nie sú vykonané zákonným spôsobom, resp., že by bol daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K výkladu týchto ustanovení sa žiada poukázať na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej možno zhrnúť, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd po predbežnom preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v prípravnom konaní a v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo. Obvinená toto porušenie vyvodzuje iba z rozsahu vykonaného dokazovania (nebol vypočutý jej manžel v procesnom postavení svedka a nebol do konania pribratý ďalší znalec, lebo okresný súd odmietol tieto dôkazy pre nadbytočnosť vykonať) a z toho, že podľa jej názoru nebola rekognícia vykonaná zákonne (ide o úkon, ktorý bol vykonaný v inej jej trestnej veci). Uvedené tvrdenia obvinenej nemôžu naplniť uplatnené dovolacie dôvody. Krajský súd sa s týmto postupom okresného súdu stotožnil.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dôkazy, ktoré obvinenú zo spáchania trestného činu usvedčujú, vysvetlil svoje úvahy, na podklade ktorých dospel k záveru o vine obvinenej vrátane času spáchania skutku. Tieto skutočnosti zopakoval v rozhodnutí aj odvolací súd, čo je zrejmé z jeho uznesenia. Dovolacie námietky obvinenej sú preto nedôvodné.

Záverom najvyšší súd dodáva už iba to, že skutok tak, ako je ustálený v skutkovej vete obsahujú všetky zákonné znaky prečinu, z ktorého bola obvinená uznaná za vinnú.

Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v konaní a rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov nezistil žiadne také porušenie zákona, ktoré by obvinenou uplatnené dovolacie dôvody podporovali.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.